UNIVERSITY OF AMSTERDAM

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Pottery to the people. The producttion, distribution and consumption of decorated pottery in the Greek world in the Archaic period (650-480 BC)

Stissi, V.V.

Publication date
2002

Link to publication

Citation for published version (APA):
Stissi, V. V. (2002). *Pottery to the people. The producttion, distribution and consumption of decorated pottery in the Greek world in the Archaic period (650-480 BC)*. [Thesis, fully internal, Universiteit van Amsterdam].

General rights
It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations
If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: https://uba.uva.nl/en/contact, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, P.O. Box 19185, 1000 GD Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (https://dare.uva.nl)
Download date:11 11月 2026

Stellingen

1) De traditionele aanname, dat de productie van aardewerk in de Archaïsche en Klassieke periode een kleinschalige, economisch marginale activiteit was, is gezien de gevonden aantallen potten en scherven, de grootte en opzet van de meeste gevonden werkplaatsen en de wijde verspreiding van werkplaatsvondsten in Athene en enkele kleinere productiecentra onhoudbaar (hoofdstuk III en IV van dit proefschift).

2) Het niet publiceren van de vondststatistieken van opgravingen en surveys is niet alleen frustrerend voor de studenten op campagne, die vaak vele dagen besteden aan tellen, opschrijven en invoeren, maar berooft de wetenschap ook van een potentieel zeer waardevolle bron van gegevens (zie hoofdstuk XV-XVII van dit proefschrift).

3) 'Functionele analyse' van ruimtes in woonhuizen en heiligdommen zonder inachtneming van *alle* opgegraven vondsten uit die ruimtes levert zelden betrouwbare resultaten. Ook als de complete gegevens wel gebruikt worden, moet rekening gehouden worden met het feit dat mensen architectuur en voorwerpen vaak niet gebruiken zoals ze bedoeld zijn en hun spullen zelden netjes achterlaten, zeker niet voor archeologen (hoofdstuk van XV en XVI van dit proefschrift, met name paragraaf XV.6).

4) De grote hoeveelheid vondsten, de rommelige stratigrafie, de concentratie van objecten rond (brand-)altaren, de frequente aanwezigheid van asresten en, als de vondstomstandigheden gunstig zijn, organisch materiaal in opgegraven sites plus afbeeldingen en beschrijvingen van rituelen suggereren dat het in veel Griekse heiligdommen vaak een vieze, stinkende bende was (paragraaf XVI.2-4 van dit proefschrift).

5) De politiek gemotiveerde blokkades van handelsroutes, of zeeslagen die een eind maken aan handelsstromen die in veel studies van antieke (aardewerk-handel) figureren zijn moderne ficties. De verspreiding van Corinthisch en Attisch aardewerk, maar ook van veel soorten transportamforen, toont aan dat Griekse handel al in de Archaïsche periode zo complex, flexibel en dynamisch was, dat politieke en militaire gebeurtenissen er nauwelijks directe invloed op hadden (zie deel III van dit proefschrift).

6) Het is onbegrijpelijk dat in de afgelopen ruim 200 jaar ikonografisch onderzoek op Grieks aardewerk vrijwel niemand zich de vraag gesteld lijkt te hebben of de oude Grieken de afbeeldingen op hun aardewerk überhaupt ooit met enige aandacht bekeken, of misschien net zulke keramiekconsumenten waren als velen tegenwoordig, en het dus bijvoorbeeld belangrijker vonden dát ze een bepaald soort aardewerk kochten dan wát ze precies kochten. Zonder grondig onderzoek naar dergelijke vragen, blijft de ikonografie en de ikonologie van Grieks aardewerk een a-historische exercitie, waarvan de resultaten meer zeggen over onze eigen kennis en interesses dan over de cultuur van de makers en consumenten in de oudheid.

7) Pseudo-wetenschappelijk archeologisch onderzoek, zoals veel van het werk van Michael Vickers en David Gill, moet met serieuze argumenten van repliek gediend worden, maar hoeft daarom nog niet serieus genomen te worden.

8) Archeologen, die verwoesting door een aardbeving als reden voor het verlaten van een opgegraven site aanvoeren, moeten niet alleen aardbevingsschade aantonen, maar ook verklaren waarom de getroffenen niet op dezelfde plaats zijn blijven wonen, zoals bij historisch gedocumenteerde aardbevingen gebruikelijk is.

9) Het willen slopen van rijksmonumenten is strijdig met de culturele taak die een universiteit zou moeten hebben.

10) In 150 jaar sociale woningbouw in Nederland is keer op keer gebleken, dat kostendekkende goede huisvesting voor de laagste inkomensgroepen niet te realiseren is, en dat ook 'sociale' bouwers niet bereid zijn op grote schaal onrendabele projecten te bouwen en beheren. Als wij vinden dat ook de armsten in een nieuwbouwwoning moeten kunnen wonen, dan zal daar overheidsgeld aan besteed moeten worden.

11) Het huidige Nederlandse en Amsterdamse volkshuisvestingsbeleid om bevolkingsgroepen te mengen, is hypocriet, zolang wijken met veel goedkope woningen wel quota dure woningen opgedrongen krijgen, maar 'rijke' wijken geen goedkope. Het beleid is bovendien ineffectief en zelfs contraproductief, omdat het leidt tot ontmenging en concentratie van armoede in de overblijvende goedkope woningvoorraad.

12) Zelfs na jarenlang gewerkt te hebben aan een wetenschappelijk proefschrift, is het nog niet zo makkelijk een originele en goede laatste stelling te bedenken. En toch kan de archeologie nog wel wat humor gebruiken.

Stellingen behorende bij het proefschrift *Pottery to the people. The production, distribution and consumption of decorated pottery in the Greek world in the Archaic period (650-480 BC),* van Vladimir Stissi (UvA 2002).